

A. Korybko: Zcela odlišné vize mezinárodních vztahů v podání čínského a amerického ministra zahraničí na konferenci o bezpečnosti v Mnichově

- CZ24 News | 2. března 2020

Čínský ministr zahraničí a americký ministr zahraničí představili během svého hlavního projevu na konferenci o bezpečnosti v Mnichově, která se konala o víkendu, odlišné vize mezinárodních vztahů. Mike Pompeo hlásal, že „Západ vyhrává“, a „Západem“, jak vysvětlil, míní „jakýkoli národ, který si osvojí model respektu k individuální svobodě, svobodnému podnikání, národní suverenitě“. Tento náhled rozděluje svět na Západ a na to, co není Západ, přičemž do té druhé skupiny zařadil Čínu, Rusko a Írán.

Oproti tomu Wang I zdůraznil „potřebu zbavit se rozdělení na Východ a Západ, a překonat rozdíly mezi Jihem a Severem, ve snaze vybudovat komunitu, která bude sdílet budoucnost pro lidstvo.“ Tento náhled je mnohem celistvější, dynamičtější, s výhledem do budoucnosti, nekonfrontační, a zaměřuje se více na zlepšení životní úrovně lidí na celém světě, v protikladu k hraní takových geopolitických her, jaké má rád Pompeo.

Bývalý ředitel CIA ostře kritizoval Čínu, Rusko a Írán, obvinil tyto země z porušování územní celistvosti a celkové svrchovanosti nad ostatními, konkrétně obvinil Čínu z toho, že „proniká do výlučných ekonomických zón“ svých sousedů, že zneužívá společnost Huawei jako „trojského koně ve prospěch čínské zpravodajské služby“, a „vynucuje si části národní infrastruktury jako platbu, když země nemohou splnit nevýhodné podmínky půjčky“. Tento ničím nevyvolaný informační útok Pompeo provedl s cílem zpochybnit těžce získanou mezinárodní reputaci Číny.

Není proto od věci, když ministr Wang I řekl posluchačům, že „všechna tato obvinění proti Číně jsou jen lži, a nejsou založena na faktech. Pokud ale přeměníme subjekt lži z Číny na Ameriku, možná se z těch lží stanou fakta.“ Na rozdíl od svého protějšku však nevěnoval větší část svého projevu napadání ostatních, ale místo toho vysvětlil, jak by plánovaná sounáležitost, týkající se sdílené budoucnosti, mohla být postavena na základním principu multilateralismu, který by zajistil rozvoj pro všechny, a posílil by mezinárodní řád, založený na pravidlech.

Čínský ministr zahraničí zároveň všechny ujistil, že „kulturní geny Číny neumožňují, aby se země držela starého způsobu usilování o hegemonii, jako tomu bylo v dějinách v případě velmocí.“ Poté navrhl, že „Západ by se také měl zbavit své podvědomé mentality civilizační nadřazenosti, vzdát se své předpojatosti a strachu z Číny, a akceptovat a uvítat rozvoj a revitalizaci země z Východu, která má odlišný systém oproti Západu.“ Bylo to velmi silné poselství, které bylo zcela v rozporu se sdělením Pompea.

Americký ministr zahraničí měl v úmyslu využít svého času na pódiu zejména k tomu, aby podněcoval strach z geopolitických soupeřů USA, přičemž doufal, že vyděsí Evropany natolik, že nakonec změni svou politiku vůči těmto zemím takovým způsobem, který poslouží pouze ve prospěch velkých strategických zájmů USA. Proto věnoval tolik času mluvení o údajné „hrozbě“, kterou Čína, Rusko a Írán představují pro jeho definici kolektivního „Západu“. Celý smysl byl v tom, prezentovat USA jako jedinou zemi, která je schopná „bránit“ své partnery před těmito státy.

Podle Pompea „dlouhodobě usilujeme o poslání ochránit suverenitu v multilaterálním kontextu“, to

však není pravda. Příklady, které uvedl, zahrnovaly koalici změny regionálního režimu proti Venezuele, jeho nedávné neúspěšné snahy obrátit středoasijské státy proti Číně a Rusku, a jeho varování před Arktickou radou v souvislosti s údajně nepřátelskými úmysly těchto dvou států v Severním ledovém oceánu. Tohle všechno jsou agresivní snahy, zaměřené na vytváření exkluzivních bloků pro zadržování geopolitických soupeřů USA.

Skutečné ochrany suverenity v multilaterálním kontextu může být dosaženo prostřednictvím sounáležitosti, týkající se sdílené budoucnosti, o níž hovořil ministr Wang. To zahrnuje kompletnost a rovné zacházení se všemi zeměmi, a rovněž vyhýbání se jakýmkoli jednostranným (nebo povrchně mnohostranným) opatřením, zaměřeným proti jakékoli jiné zemi. To jsou principy, na nichž byl založen současný mezinárodní systém, jak je to zakotveno v Chartě OSN, a právě tento ušlechtilý světový řád Čína brání v reakci na neustálé snahy USA tento řád podkopávat.